

ANDLIG MAT I RÄTT TID

Tro, endast tro, tro endast tro,
Allting är möjligt, tro endast . . .

Hur är det så här, nu?

Nu tror jag det, nu tror jag det,
Allting är möjligt, nu tror jag det.
Nu tror jag det, nu tror jag det,
Allting är möjligt, nu tror jag det.

Låt oss förbli stående nu med våra huvuden böjda!

Herre, må detta inte bara vara en sång, utan vara vårt hjärtas djup, som sjunger ut: "Nu tror jag det!" Lärjungarna sa en gång, sedan Jesus hade gjort så många mäktiga gärningar, de sa: "Herre, nu tror vi."

Jesus sa: "Tror ni nu?"

² De sa: "Vi tror, att du vet allting och inte behöver att någon människa undervisar dig." Så, Fader, ikväll inser vi, att du inte behöver vår undervisning, utan vi behöver din. Så vi ber att du ska lära oss, hur vi ska be, hur vi ska leva, och hur vi ska tro. Bevilja oss det, Herre, genom den här gudstjänsten ikväll! Om vi saknar någonting, så ge det till oss, Herre! Vi ber om det i Jesu namn. Amen.

³ Jag vet, att många av er måste stå ikväll igen. Och utanför mötte jag grupper, som sa, att de inte kunde komma in, och de lyssnar på sin radio i de olika bilarna. Och nu ska vi försöka att vara så snabba vi kan ikväll, på söndag kväll går vi över till att be för de sjuka, har en bönekö då vi kan få en här uppe. Men vi avsätter det här mötet ikväll till bön för de sjuka.

⁴ Och jag vill, att ni ska bli uppbyggda nu i de här heliga Profetorden från Gud, i Tron, den här tidens Tro. Tron! Det kommer att behövas mer tro, än det någonsin gjorde i någon tidsålder, för det här kommer att vara borttryckande tro, att bli upptagen. Och så vill vi, att ni ikväll ska tro på allt det, som ni har sett, hört, Ordet som ni har hört predikas, de – de tecken och under, som ni har sett utföras. Vi vill, att ni ska samla ihop allt det där i ert hjärta och besinna det, om det där är Gud eller inte.

⁵ Det är som Elisa fordom sa: "Om Gud är Gud, så tjäna Honom!" Och om Jesus är alltings centrum för den kristne, då tycker jag, att vi bör släppa allting annat och hålla fast vid Honom. Kom ihåg, att Han är Centrum, Han är Nordstjärnan, Han är Det Främsta, Han är Det Absoluta. Och om Han är Nordstjärnan. . . Det finns bara en enda sak, som pekar mot nordstjärnan, det är din kompass, som du seglar med. Och

Kompassen, som jag försöker få dig att segla med, är Ordet, och Ordet pekar alltid på Honom.

⁶ Och vi känner det, som om vi går igenom en väldig tid av nöd och provningar, tidens förvirring och oro mellan nationerna och alla slags ting, som sker, och ibland blir jag liksom överväldigad, vart jag än ser, är det liksom på en . . . I ett skepp ute på havet. Och jag har fått ansvaret för Båten. Och hur ska vi klara av det? Och här kommer det en med en vit kam, hundra gånger större än mitt skepp. Men vi kommer att nå toppen av dem, varenda en. "Vi är mer än segrare genom Honom." Kaptenen, Befälhavaren, har fått tag på snöret i skeppets ände, Han kommer att dra det igenom. Vi kommer att nå toppen på varenda en av dem.

⁷ Ikväll nu, så att vi kan skynda oss och låta er komma ut tidigt. . . Vi uppskattar era långa vägar att köra osv. och hur ni måste köra, och de offer ni måste ge. Och, ser ni, det får mig dithän, att jag bara tycker om att stå och bara tala och göra allt jag kan för att hjälpa er. Men då jag är här för att försöka pressa in allting, som jag möjligtvis kan, för att ge hjälp för den stunden, som vi nu är här. Så man tar. . . Om man ger folk för mycket på en gång, kan de inte komma ihåg det. Man — man måste ta bara en sak och hålla den rakt framför personen, tills de ser den. Och sedan, då de får den fast i sitt hjärta, då kommer de. . . Sedan undervisa dem om någonting annat. Bara steg för steg som vi går fram.

⁸ Bed ni nu, och var vid gott mod, och tro nu ikväll för helbrägdagörelse! Jag tror inte, att det finns någon fråga i ert sinne ifråga om den tid, som vi lever i. Jag tror inte, att det finns någon fråga i ert sinne, om ifall Gud är mitt ibland Sitt folk eller inte. Jag tror att ni alla tror det. Och jag . . . Det finns inget tvivel i mitt sinne om det. Och jag — jag — jag känner de mina, mina vänner, Kristi vänner, Kristi barn tror på det.

⁹ Och det ger mig stort nöje att få se, då man vet, att man har ett Budskap från Gud och man ger det till människorna och ser hur människorna reagerar för Det. Då tittar man tillbaka och säger: "Tack, Fader." Å, vilken glädje det är då, att få se barnen äta Brödet, som har sånts till dem! Inser ni, att det var en syn för åratal sedan just här i det här tabernaklet? Det är riktigt, "Livets Bröd". Broder Neville, du kommer ihåg det. En mäktig — en mäktig tid!

¹⁰ Låt oss nu slå upp, om ni vill följa med i läsningen eller skriva ner det, så bara. . . Jag tror inte, att det skulle vara passande att ha ett möte utan att läsa Guds Ord och ge några kommentarer, antingen det ska vara ett helbrägdagörelsemöte eller vad som helst. Vi förstår allesammans. Det finns inga främlingar ibland oss, antar jag. Utan vi förstår allesammans, vad helbrägdagörelse är. Det är ingenting, som någon gör för dig, det är vad Gud redan har gjort för dig. Frälsningen är på samma

linje. Enda saken är att få folk att tro, att det där är Sanningen. Och Gud lär det i Sitt Ord och bevisar det sedan för dem, som vill tro Det, för Han sa: "Allting är möjligt för dem, som tror."

¹¹ Man säger: "Det är ingenting, som är omöjligt för Gud." Tror ni det? Det finns ingenting, som är omöjligt för dig heller. "För allting är möjligt för *dem*", (Gud är en enda Person) "för dem som tror". Förstår ni? Så det finns ingenting, som är omöjligt hos dig, för dig, om du bara kan tro.

¹² I Första Konungabokens 17:e kapitel vill jag nu läsa de första sju verserna, om Herren vill.

Och tisbiten Elia, som var av Gileads invånare, sa till Ahab: Liksom Israels HERRE Gud lever, inför vilken jag står, ska det inte komma varken dagg eller regn de här åren, annat än på mitt ord.

Och HERRENS ord kom till honom och sa:

Ge dig väg och vänd österut, vänd dig mot öster och göm dig vid bäcken Kerit, som är hitom Jordan!

Och det ska ske, att du ska dricka ur bäcken, och jag har befallt korporna att ge dig mat där.

Lägg märke till "ge dig mat där", inte någon annanstans! "Där!"

Så han gick och gjorde enligt HERREN, rättare sagt HERRENS ord. För han gick och bodde vid bäcken Kerit, som är hitom Jordan.

Och korporna gav honom bröd och kött om morgonen, och bröd och kött om kvällen, och han drack ur bäcken.

Och det hände sig efter en tid, att bäcken torkade upp, för att det inte hade varit något regn i landet.

¹³ Må Herren lägga sina välsignelser till läsningen av Hans Ord! Och nu ikväll vill jag ta en text därifrån, som heter "andlig Mat i Sin rätta tid". I förmiddags hade vi en — en lektion om — om "Att göra Gud en tjänst, eller att försöka göra Honom en tjänst utan att vara. . . Utan att det är tiden, årstiden, platsen eller personen." Och nu är det här: *Andlig mat i rätt tid*.

¹⁴ Den här profeten Elia, vi vet väldigt lite om honom. Men vi vet, att han var Guds tjänare och Guds tjänare för den tiden.

¹⁵ Och Gud har använt hans ande, den som var över Elia, tre gånger redan, och utlovar två gånger till, fem gånger, för nåden. Han använde den över Elia, den kom över Elisa i dubbelt mått, var över Johannes Döparen. Det är meningen att den ska komma för att ta ut Hedningbruden och komma tillsammans med Moses för att ta hem judarna. Det är riktigt. Fem gånger, som Gud lovar att använda Elias ande, och har redan gjort det tre gånger.

¹⁶ Den här store profeten, nu, vi vet inte, var han kom ifrån. Vi vet, att han var tisbit. Men hur han kom. . .

17 Vi vet lite om profeterna. Vi vet inte, var de kom ifrån. Mycket sällan. . . För jag känner inte till någon, som kom från kyrkan eller hade något släkttregister bakom sig. Det var bara vanliga män, som var orädda och många gånger utbildade. Och de har aldrig författat någon skrift själva. Jesaja och Jeremia, ett par av dem, skrev en del, men den här store mannen Elia skrev aldrig någonting. Många av dem skrev inte. Kanske de inte kunde skriva. Men de var män som var robusta. Det finns ingen man i Bibeln, som är som de här gamla profeterna. De trotsade riken, kungar, folk, kyrkor och allting annat, och stod fast vid Guds Ord, och Gud bevisade, att de hade rätt. De var mycket robusta individer.

18 Och den här Elia var en av de mest robusta av dem allesammans. Han var en vildmarkens man. Han kom ut ur vildmarken, han levde i vildmarken. Bibeln säger att han klädde sig hårigt. Han hade fårskinn lindat runt sig och en läderbit av kamelskinn lindat runt sina länder, mycket. . . Skägg i ansiktet, och jag kan tänka mig, att han var en man som såg mycket robust ut att se på.

19 Men vi. . . De dog inte allesammans. De är inte döda all — allesammans. Vid tiden för konciliet i Nicaea, många av er människor, som har läst *Den tidiga församlingens koncilium i Nicaea*, då de ville göra det till en organisation och upplösa alla de andra församlingarna och bli en enda, då de hade det där konciliet i Nicaea, kom robusta män som Elisa in dit från vildmarken, de åt bara örter, stora robusta män. Men de högt uppsatta, höjdarna, under Konstantin osv, tystade deras röst. För de där, som var profeter, visste, att Brudförsamlingens vetekorn måste falla i jorden, liksom ett vetekorn i Brudgummen måste falla i jorden. Och där låg det i tusen år.

20 Det är därför de skriver i böckerna i dag: ”Var är den där tyste Guden, som kunde stå och titta på, se små barn mördas och kvinnor slitas i bitar av lejon, och sitta i himlen och inte säga någonting om det?” De känner inte till Ordet. Det där vetekornet måste falla i jorden. Hur skulle en rättfärdig Gud kunna stå och se Sin egen Son dö och bli spottad på osv.? Men det är enligt Ordet, det måste vara så. Och det är så det är ända till denna stund.

21 Den här mannen, han var en stor man. Han hade ett syndigt släkte framför sig. Ahab var kung, hans far före honom hade varit ond. Ända sedan Salomo hade det bara varit den ene onde kungen efter den andre. Och den här mannen, Ahab, som regerade i 22 år i Samaria, var den värste av dem alla. Han var en riktig modernist. Han trodde på religion, visst. Och han hade allting i en modern trend. Han hade sina fyrahundra hebreiska profeter, allesammans välskolade och utbildade. Gud sände honom en, och han ville inte tro på det, och det var Elia.

22 Men Elia, den här tisbiten, var en vildmarkens man. Inte en inställsam man, han var en robust man. Och en dag, sedan Ahab hade syndat, tills Gud inte kunde stå ut med det längre, talade Han till Elia i vildmarken. Och här kommer han nerför vägen till Samaria, som jag ofta har illustrerat; kanske det vita skägget sticker ut runt hans ansikte, det skalliga huvudet lyser i solen, små gamla smala ögon, där borta med en käpp i sin hand, ett leende i ansiktet, gick raka vägen fram till Israels kung och sa: "Inte ens dagen ska falla förrän jag ropar på den."

23 Gud, ge oss sådana män, ser ni, män som vet, vad de gör med **SÅ SÄGER HERREN!**

24 Nu finner vi, att innan han gjorde det här, så hade Gud kallat honom. Gud hade talat till honom, och därför var han inte rädd för någonting. Han var inte ängslig för sitt budskap, att det inte skulle ske, han visste, att det skulle ske! Han visste, att det var enligt Herrens Ord, och han visste, att han var Guds profet för den tiden. Därför, om kungen skulle hugga huvudet av honom, kasta honom i fängelse, vad de än skulle göra, gjorde det ingen skillnad för honom. Han hade ett uppdrag: "SÅ SÄGER HERREN" rätt i ansiktet på kungen. Vilken robust person! Men innan han gjorde det här, förutsa den här väldiga torkan . . .

25 För Gud kommer inte att låta synden gå ostraffad. Det måste finnas straff. Vad tjänar en lag till utan straff? Vad skulle det hjälpa att säga: "Det är emot lagen att köra mot rött ljus.", om det inte är böter på det eller finns något straff för det? Det skulle inte vara någon lag. Så det finns ett straff för synden. Och då Gud stiftar en lag, och den lagen – lagen trotsas, då måste det vara straff på det.

26 Och den här nationen hade brutit mot alla Hans lagar. Å, de hade stora gudstjänster, de hade templet. De hade en massa utbildade män. De hade profeter över hela landet, de hade skolor för dem och de framställde dem som en maskin. Och de hade en massa profeter, de hade en massa präster, de hade en massa skriftlärda, och de hade en massa religion, men de var borta från Guds Ord. Så Gud kallade en man helt utanför deras samhällsklass och skickade in honom med **SÅ SÄGER HERREN.**

27 Och lägg märke till hur Han tar hand om de Sina! Innan Han skickade den här profeten med budskapet, sa Han: "Elia, gå ner och tala om de här sakerna för kung Ahab! Och då du nu gör det, så kom iväg ifrån honom riktigt fort! För jag har skapat ett ställe, dit du ska gå under torkan. Jag ska ta hand om dig, Elia, om du bara predikar mitt Ord, gör bara vad jag säger till dig att göra."

28 Nu tänker jag ikväll jämföra detta Elias mäktiga ämbete och Elias tid med den tiden, som vi är i nu. Jag tror, att det är en fullkomlig förebild. Jag tänker på nationerna . . . Om jag . . . Om

vi hade tid till att gå tillbaka, men jag vill avsätta gott om tid för bönekön.

²⁹ Så om vi kunde gå tillbaka och se efter, så hade Israel tagit Palestina på samma grund som vi tog de här Förenta Staterna. Vi kom in i de här Förenta Staterna och drev undan ockupanterna, som var indianerna, och behärskade landet. Och så kom Israel in i Palestina under Josuas ledarskap, under Guds, och drev undan ockupanterna och tog landet.

³⁰ Och deras första kungar var mäktiga män: David, Salomo och stora män. Våra första presidenter var stora män: Washington, Lincoln osv. Men till sist blev presidenterna eller kungarna mer och mer ruttna hela tiden, och till sist slutade det med denne Ahab. Mycket bra förebild, typiskt för vår tid. Och folket hade blivit så modernt, att de inte ville höra Herrens sanna Ord.

³¹ Och ni kan ju föreställa er, med ett sådant modernt folk, hur en verkligt sann Guds tjänare skulle låta för dem. "Å, han var tokig, han var från sina sinnen. Det skulle inte kunna finnas någonting sådant." De var religiösa, mycket religiösa. De hade uppriktiga män, de hade uppriktiga människor. De var mycket religiösa.

³² Så han visste, att det skulle krävas mer än bara vanlig teologi, det skulle krävas mer än — än något vanligt budskap, det skulle krävas mer än att bara predika Ordet för att knäcka deras stenhjärtan. Han visste, att det krävdes SÅ SÄGER HERREN till att sända ner den där domen över det där folket. Så han visste, att då han gick ut med SÅ SÄGER HERREN (Och det var SÅ SÄGER HERREN.), att avvisa Det betydde dom. Vi ser det i vår tid också. Vi ser det i vilken tid som helst. Det finns ingenting annat kvar än dom, då man går över barmhärtighetens gräns.

³³ Den där förebilden där nu, det där, jag tänker jämföra Elia med församlingen av idag, dagens församling. Strax före domen fick han det här budskapet. Elia, han representerade, där han togs om hand i det naturliga, hans naturliga mat, för det skulle inte komma att regna nu, enligt Guds Ord, i tre år och sex månader, eller tills Elia ropade på det. "Vilken tid du än säger, Elia, det är vad det kommer att vara." Därför gick han fram till kungen och sa: "Det kommer inte ens att falla dagg, förrän jag ropar på den." Det är ett — ett ordentligt lass, eller hur? Det är ett ordentligt budskap!

³⁴ Och nu ska vi jämföra det där med dagens andliga torka. Nu vet vi alla, vi är mycket medvetna om, att det råder en väldig andlig torka i landet i dag, andligt talat. Och vet ni, att detta förutsades av profeterna, strax innan Kristi andra Tillkommelse skulle ske? De sa: "Det ska komma en hungersnöd i landet, och den ska inte vara efter bröd allena, utan efter att få höra Guds

Ord.” Och den tiden är nu, ”att få höra Guds sanna Ord.” Det här jämför nu den naturliga torkan med den andliga.

³⁵ Synd och otro, genom falska lärare och modernister i församlingen, hade fört den platsen till den här kommande, påkommande domen. Så de hade vänt sig ifrån Guds Ord och Hans profet till en modern teologisk tolkning av Ordet.

³⁶ Om ni har lagt märke till det här, så är det just vid den tiden, som Gud alltid låter någonting uppstå. För Han gör alltid, Han gör ingenting, förrän Han först uppenbarar det för människorna, och Han uppenbarar det alltid genom Sina tjänare.

³⁷ Men Elia hade nu under den här tiden en hemlig plats, som Gud hade förordnat, att han skulle gå till. Det är den saken, som vi vill se nu, precis innan vi har bönekön. Elia hade en hemlig plats, tillhandahållen av Gud själv. Kyrkan tillhandahöll honom den aldrig, nu, kungen tillhandahöll honom den aldrig, han tillhandahöll den inte själv, utan Gud tillhandahöll Elia en hemlig plats, där han kunde få mat hela tiden under torkan, där hans mat tillhandahölls dag för dag. Han behövde inte undra, vad som skulle hända i morgon, eller undra om matlagret skulle ta slut. Gud sa: ”Jag har befallt korporna, och de kommer att ge dig mat.” Vilken underbar sak, en förebild till vår hemliga plats i Kristus.

³⁸ Då världsrådet och allting, som pågår idag, säger: ”Undrens tid är förbi.” Guds stora krafter har tagits bort från församlingarna. Det verkar som om de inte längre har någonting annat än ”en ljudande malm och en klingande cymbal”. Vi vet att det där är sanningen. ”Och en form av gudsfruktan, och förnekar dess Kraft.”

³⁹ Det är precis samma sak, som David gjorde med oxkärrorna, i förmiddags, han kom bort från Ordet. Då Ordet presenterades och gavs till dem, ville de inte ha Det, därför hade de kommit bort ifrån Det.

⁴⁰ Det var, vad de här människorna hade gjort på Elias tid, kommit bort ifrån Ordet. De trodde, att de hade Ordet, men de hade Det inte.

⁴¹ Så lägg då märke till att i . . . Under den tid då Han skulle straffa den icke troende, banade Han väg för den troende. Samma sak gör han varenda gång. På den tiden, då Han skulle förgöra världen med vatten, banade Han en flyktväg åt Noa. På den tiden, då Han skulle dränka Egypten, banade Han en flyktväg över havet för Sitt folk. Hur skapar inte Gud Sin väg! Och där det inte finns någon väg, är Han den Vägen. Han är den Vägen!

⁴² Nu inser vi att vi står inför några av de . . . En av de största stunderna som historien någonsin har känt. Det är inte precis stridsspetsen med en klart lysande missil med ett huvud på sig, som vi borde vara rädda för. Det är kyrkorna vi borde vara rädda för. Det är den stunden, som vi lever i, som vi bör ge akt på.

43 Lägg nu märke till, att Gud banade en väg åt Elia att undkomma det! Och Han har banat en väg för Sina troende barn att undkomma det nu, den vrede och de saker som ska komma.

44 För Gud skulle inte kunna vara rättvis, då Han dömde de där människorna och skickade dem straff, och sänkte Sodom och Gomorra, och sänkte Kapernaum mitt i havet, och fördömde de där släktena och Sodom och Gomorra, och sedan låta oss göra samma sak och komma undan med det. Vi är precis lika säkra på domen, som de var säkra på domen. Nu lägger vi märke till att . . .

45 Då de här sakerna kom upp, den där tidens moderna trend, uppreste Gud en man på den tiden, eller lät en man uppstå, rättare sagt, som kämpade emot de högre makterna, och de ville inte lyssna till det. De trodde, att han var galen, att han hade mist sitt förstånd, han var bara någon gammal fanatiker, en dåre från vildmarken, liksom skogstokig. Men ändå hade han Herrens Ord.

46 "Ordet betyder inte, vad Det säger.", säger de idag. "Å, nåväl, Bibeln är en historiebok." Jag antar att ni har sett det här, att de nu påstår, att: "Eva inte åt äpplet, hon åt en . . ." Vad var det? Jag tror . . . "Det var en aprikos." säger de nu. "Det var en aprikos." Och så att: "Moses förde aldrig barnen genom Röda Havet. Det var en stor samling vass uppe i andra änden av det där havet, och han gick igenom ett hav av vass." Hur kunde då vattnet, v-a-t-t-n-e-t, skapa väggar på bägge sidor, gick de igenom på torra land, då? Å, vilket nonsens! Men, ser ni, det måste vara en sådan tid, för att få ner Guds vrede över människorna. Det gör den.

47 De säger, att det inte finns något sådant som — som de här . . . Till och med kyrkans folk tror inte på underverk. "Jag ska ge dig tusen dollar", sa de, "Visa mig ett underverk! Visa mig ett underverk!" Nåväl, de skulle inte kunna se det, om det så var tiotusen saker, som utfördes framför dem. Å, de, de skulle aldrig se det.

Man säger: "Det där är det omöjliga." Nej, då, det är det inte.

48 Elia var en gång nere i Dotan, och den syriska armén hade kommit över och omringat staden för att ta honom, för de visste, att det var där nationens makt låg, det var i den där siaren. Å, kungen . . . En av männen talade om det för Syriens kung och sa: "Å, ser du, profeten Elia, tisbiten, talar om för Israels kung, vad du talar om i din hemliga kammare."

49 Han sa: "Gå och få tag i den där mannen! Det är den mannen, som hindrar oss." Och hela den syriska armén smög sig in runt Dotan. De var överallt runt omkring det.

50 Och Gehasi, profetens tjänare, vaknade upp och han sa: "Å, min fader, arméerna är runt omkring oss här. Vi är helt omringade."

51 Han sa: "Å, det är flera, som är med oss, än de som är med dem." Förstår ni?

Och Gehasi såg sig omkring och sa: "Jag ser ingen."

52 Han sa: "Herre, Gud, öppna den där pojakens ögon!" Och hans ögon öppnades, och alla kullarna var fulla av Änglar och vagnar, som stod runt omkring, de osynliga Styrkorna.

53 Elia gick rätt ut där, och Bibeln säger: "Han slog dem med blindhet." Han gick ut till dem, de var blinda för honom. Han gick ut och sa: "Söker ni Elia?"

Han sa: "Ja, vi söker honom."

54 Han sa: "Kom bara, jag ska tala om för er, precis var han är någonstans", och ledde dem rätt in i ett bakhåll, raka vägen ut dit arméerna gick rätt ut och fick tag på dem.

55 Nu säger Bibeln: "Han slog dem med blindhet." Det avgör saken. Och människor är så andligen blinda idag, fastän Herren Gud kommer ner mitt bland människorna och gör vad som helst, och de saker, som Han lovade, att de fortfarande inte kan se Det. De är andligen blinda, känner inte Gud, känner inte till Hans stora Makt. Nu lägger vi märke till, att de gjorde det på Elias tid, och de gör det fortfarande idag. Gud slår dem med blindhet. De säger i dag, att: "Det finns inga underverk, det finns ingenting sådant, allt det här är sinnesrörelser."

56 Och de sa samma sak om Elia, för då han togs upp och Elisa tog hans plats, en ung man, som blev skällig i ungdomen, sprang barnen ut bakom honom och sa: "Gamle flintskalle, varför for inte du upp tillsammans med Elia?" Ser ni, de trodde inte ens på Det från början, människorna, efter att så många saker hade gjorts. Och den här store gudsmannen hade ryckts upp till Himmelen i en vagn av eld, och människorna trodde ändå inte på Det. Och deras små barn sprang bakom den här mannen och sa: "Gamle flintskalle, varför for inte du upp?" Förstår ni? Och så förbannade profeten barnen, och en björnhona dödade fyrtiotvå av dem.

57 Lägg nu märke till det! Idag, liksom det var då, lägger de sin egen tolkning till Ordet. Om de nu vill göra det, är det deras sak, men de försöker få oss att tro det. Bibeln säger att: "Detta Guds Ord är inte till för privat tolkning." Gud gör Sin egen tolkning. Gud bekräftar Sitt Ord, och det är tolkningen av Det. Som jag många gånger har sagt, sa Han i begynnelsen: "Varde ljus!", och det blev ljust. Det där behöver inte tolkas, det skedde. Han sa: "En jungfru skulle bli havande.", det blev hon. Han sa, att Han skulle "utgjuta Sin Ande", det gjorde Han. Och Han sa "i den yttersta tiden", de saker som Han skulle göra, och Han gör det! Det behöver ingen tolkning, Gud gör Sin egen tolkning. Det spelar ingen roll, vad dåraktiga människor säger, det stoppar inte Gud ett dugg.

58 Då Jesus var på jorden, hade Han lika mycket otro att kämpa med, som vi har idag, och kanske mer. Men det stoppade Honom inte, han fortsatte att utföra och fullgöra Sin plikt, och Gud bekräftade allt, som Han gjorde. Han sa: "Jag är inte ensam. Min Fader och jag är ett, Han bor i mig. Det är inte jag, som gör gärningarna, det är Fadern, som bor i mig. Och om jag inte gör Hans gärningar, så tro inte på mig, men om jag gör gärningarna och ni ändå inte kan tro på mig, så tro på gärningarna!" Förstår ni? Med andra ord, de. . . "Rannsaka Skrifterna," sa Han, "för det är där ni tror, att ni har Evtg Liv, det är genom att kunna Skrifterna. Och Skrifterna själva vittnar om mig." Amen! Vilket uttalande! "Det är de, Skrifterna, som säger er, vem jag är.", sa Jesus.

59 Och det är Skrifterna, som talar om för en, vilken stund vi lever i. Och de saker som ni ser göras, det är Gud själv ibland Sitt folk. Ingenting annat än Gud kan låta de döda stå upp. Ingenting kan göra de saker, som Han gör nu, utom Han. För Bibeln säger: "Han är densamme i går, i dag och i evighet."

60 Nu ser vi den där moderna trenden hos människorna då: "Å den tiden är förbi, det finns ingenting sådant som underverk. Människorna är bara känslomässigt uppjagade."

61 Lyssna på den där profeten Elia, som ropar emot dem och deras teologer! Lagg märke till det, lagg märke till hur han talade, som om han var Gud själv! Elia talade som om han var Gud själv: "Dagen kommer inte att falla från Himlen, förrän jag ropar på den." Amen! Jajamensan.

62 Profeten hade varit så länge i Guds Närvaro, det Gamla Testamentets profeter eller i vilken tid som helst, då de lever i Guds Närvaro, tills de blir Ordet, är deras Budskap Ordet självt. Och kom ihåg, att han sa: "SÅ SÄGER HERREN."! Och då de där männen fick de där budskapen från Gud, och de blev så uppslukade, att deras eget tänkesätt. . . Det kanske gick emot deras tänkesätt, de kanske inte kunde se det riktigt. Men de talade Guds Ord, "SÅ SÄGER HERREN."

63 "Det kommer inte att bli något regn, förrän jag ropar på det." Å, vilket uttalande! Han hade varit i Guds Närvaro och blivit så fullkomligt bekräftad. Och kom ihåg att det också stämmer med Amos 3:7! "Herren Gud kommer inte att göra någonting, förrän han först uppenbarar det för sina tjänare, profeterna." Han sa: "Det kommer inte att falla något regn!" Först. . .

64 De skrattade åt honom, de trodde att han var galen: "Den där fanatikern!" Men, ser ni, han hade ju SÅ SÄGER HERREN på, att det inte skulle regna. Och Gud uppenbarade det för sin tjänare Elia, innan Han gjorde det där. Och han var en bekräftad, bevisad profet, så människorna borde ha omvänt sig. Men i stället för det skrattade de åt honom och sa: "Å, vi har massor av regn! Reservoarerna är fulla. Floderna rinner bra."

65 Bibeln säger att: ”Det kom inte ens dagg på tre år och sex månader.” Alla bäckarna och vattnen torkade ut överallt. Det där var inte den där mannen, det där var Gud, som talade genom den där mannen. Det var det ”Jag” det var. Vi vet alltid det. Så han . . .

66 Vi finner, att då en man kommer sänd från Gud, ordinerad av Gud, med det sanna SÅ SÄGER HERREN, är budskapet och budbäraren ett och det samma. För han är sänd för att representera SÅ SÄGER HERREN, Ord för Ord, så han och hans budskap är det samma.

67 En samfundsman under samfundets beskydd, han och kyrkan är ”ett”. En teolog under teologi, skapad av något samfund, han och hans budskap är ett, en teologikyrka, en teolog. Det är korrekt.

68 Då sedan en man kommer med SÅ SÄGER HERREN, är han och Budskapet ett. Och då Elia kom med SÅ SÄGER HERREN, blev han och hans budskap ett. Precis som Jesus, då Han kom, var Han Ordet, Johannes 1. Så Guds Ord och tidsålderns budbärare var samma sak hela tiden. Det är riktigt.

69 Jesus var Ordet, som det profeterades om. Han var det, som profeterna sa skulle ske: ”En jungfru ska bli havande och föda det här Barnet.” Långt tillbaka i begynnelsen talade Gud om det för dem, Han sa: ”Kvinnans säd ska krossa ormens huvud, och han ska såra hennes häl.” Alla dessa profetior hade getts. David ropade, alla de andra profeterna fram genom tiderna talade om Honom. Han var det där Ordet uppenbart! Halleluja!

70 Förstår ni nu, vad jag försöker komma fram till? Jag talade med er ganska tydligt i förmiddags. Ser ni inte den levande Gudens auktoritet i den levande Församlingen, Bruden? De sjuka helas, de döda står upp, krymplingarna går, de blinda ser, Evangeliet går ut i Sin kraft, för Budskapet och budbäraren är desamma. Ordet finns i Församlingen, i personen.

71 Guds Ord fanns i Elia, då han gick dit upp med SÅ SÄGER HERREN och sa: ”Det kommer inte att regna.” Det där var inte Elia, det där var Gud i Elia.

72 Jag har sagt många gånger, liksom Christian Science-damen, som sa det till mig en gång. Jag har berättat många gånger om det. Hon sa: ”Herr Branham, ni skryter för mycket om Jesus.”

Jag sa: ”Jag hoppas, att det är det enda, jag har att stå till svars för.”

Och hon sa: ”Ni försöker göra Honom gudomlig.”

Jag sa: ”Han var gudomlig.”

73 Hon sa: ”Å, Han var en profet, Han var en god man, men Han var inte gudomlig.”

74 Och jag sa: ”Visa mig ett enda Skriftställe, som säger, att Han inte var det.”

75 Hon sa: ”I Johannes Bok står det, att han ’grät’, då han gick till Lasarus grav.”

76 ”Jaa”, sa jag, ”visst grät Han. Han var både mänsklig och gudomlig. Han var människa, då Han grät, men Han måste vara Gud för att låta de döda uppstå.” Riktigt. Jag sa: ”Han var människa då Han var hungrig, men Han var Gud, då Han gav femtusen mat med ett par kex och fem fiskar.” Det är riktigt. ”Han var människa då Han sov bak i en båt, men det var Gud i Honom, som kunde stilla vattnen.” Varför? Han och Hans Budskap var ett.

77 Han sa: ”Jag och min Fader är ett. Min Fader bor i mig.” Han var Gudomens fullhet kroppsligen.

78 Jag tycker att det var så slående häromdagen, då jag gav er *De sju Församlingstidsåldrarna*. Till att börja med kunde jag — jag kunde inte förstå, hur Jesus kunde stå där med de där. . . Med det där vita över Sig så där, det stod: ”Hans hår var vitt som ull.” Jag kunde inte förstå, hur en trettioåttre år gammal man kunde vara snövit.

79 Jag ringde en god teolog, en pingst-teolog, en god, kär vän. Ja, det var broder Jack Moore. Han är smart, en intelligent man. Han sa: ”Broder Branham, det där var Jesus förhärliagd. Det var så, Han såg ut, sedan Han hade blivit förhärliagd.” Nej, jag kunde inte tro på det där. Nej.

Jag — jag — jag sa: ”Jaha, broder Moore, tack ska du ha.”

80 Jag kom in i rummet där och började tala med Gud. Jag letade i min konkordans för att ta Honom tillbaka till Daniel, där det stod: ”Och han kom till den Gamle av Dagar, vars hår var vitt som ull.” Jag sa: ”Herre, jag — jag — jag vet inte, vad jag ska säga, och jag har ansvaret.” Detta var nu före in- . . . Och kom ihåg det, innan de Sju Inseglen öppnades, ungefär ett år eller mer, tidigare. Jag bad där: ”Herre, vad var det?”

81 Och jag såg någonting stå framför mig, och där stod en man, och han var domare, och han hade en vit peruk på sig. De gamla domarna i gamla tider brukade bära en vit peruk för att visa, att han var högsta auktoritet.

82 Och sedan, då jag såg Jesus med den vita peruken, sa jag, att det bara bekräftar den sanningen, som vi känner till, att Han är den högsta Auktoriteten. Gud vittnade om samma sak på Förklaringsberget och sa: ”Det här är min älskade Son, hör på Honom, den Högsta Auktoriteten!”

83 Sedan, ute där borta, vid början av de Sju Inseglen, då de där sju Änglarna kom ner i den där pyramidformen, stod där och sa till mig att fara tillbaka hit och tala om de där Sju Inseglen, så skulle Han vara med mig, Han skulle visa mig, vad de var,

de gömda sakerna. Jag trodde alltid, att det var förseglat på baksidan av Boken, och att det skulle vara någonting, som inte var skrivet i Boken, men det visade sig, att det blev känt, att Han inte kan göra det. Det är inte någonting, som är skrivet i Boken. . . . Det är någonting, som har gömts i Boken. ”För vem som helst, som tar bort ett enda Ord från Den eller lägger till ett enda ord till Den. . . .” Så det är en hemlighet, som har funnits i Boken i de här sju församlingstidsåldrarna. Var och en av dem skapade en — en hemlighet, allt om vattendopet och de här andra sakerna, som de har famlat efter så länge.

⁸⁴ Sedan, då den där kom upp över Tucson, tog de stora observatorierna från långt nere i Kalifornien ända ner till Mexico, överallt, bilden av Den. Det var en mystisk syn. Broder Fred Sothmann där, som sitter längst där bak, och jag och broder Gene Norman, stod närvarande precis där, då Den gick upp. De tog bilden, de vet fortfarande inte, vad det var. Här för en tid sedan sa alla: ”Titta här! Det här ser ut som *det här*, och de där Änglarnas vingar, som de är vikta där inne.”

⁸⁵ En dag, när jag vände den till höger och tittade, fanns Jesus Kristus där, lika fullkomlig som Hofmann någonsin tecknade Honom. Den stod där med en vit peruk på sig och tittade tillbaka ner mot jorden, det visar, att Han är den Högsta Auktoriteten. Himlarna förkunnar det, Bibeln förkunnar det, Budskapet förkunnar det, alla på samma sätt. Högsta Auktoriteten, med den vita peruken på sig, man ser hans svarta skägg under. Många av er har sett bilden. Vi har den där bak. Vänd den bara åt höger, i sidled, och titta på den! Där är Han, precis lika fullkomlig som den var, om den hade fotograferats av Honom. De tittar på det i fel vinkel. Man måste titta på det i rätt vinkel. Och endast Herren Gud kan uppenbara, vilken den rätta vinkeln är. Vänd den till höger och titta på den! Där är Han, precis lika fullkomlig som om den hade fotograferats där uppe.

⁸⁶ Första gången jag någonsin såg Honom, såg Han ut som Hofmanns *Huvud*. Jag hade aldrig sett det förut. Och i Billy Sunday's tabernakel, åratal senare, såg jag det. Mitt hus har aldrig varit utan en av de bilderna sedan dess.

⁸⁷ Sedan här i skyn, det säger, att just den Gud, som jag såg uppe i den här synen här ute, bara som en liten pojke här ute, där det här skolhuset står, såg Han ut så. Och här i himlarna, trettiofem år senare, förkunnas det, att det är sanningen. Det är så, Han ser ut, inte något mystiskt någonting som någons idé.

⁸⁸ Som i Vatikanen, där de har en — en — en Kristus utritad där borta, med en liten vit skäggring, rättare sagt en ring av skägg runt Hans haka, ungefär en halv tum lång, som går runt övre delen av Hans mun och *så här*, och de kallar det för Kristus.

⁸⁹ Det där får mig bara att tänka på en grekisk konstnär, som jag såg en gång i en antik katedral, som visade, hur Adam och

Eva såg ut. De såg ut som djur eller någonting. Det är vad det köttsliga sinnet kan uppfatta av någonting andligt. Jag tror, att Adam var den stiligaste mannen som någonsin levat, och Eva var en fullkomlig kvinna på alla sätt.

⁹⁰ Nu slår köttsliga sinnen in Saken i sina egna idéer, då sänder Gud ner och vecklar ut Saken genom Sin Kraft. Det där är precis, vad som hände här på Ahabs tid.

⁹¹ Nu finner vi, att Elia kunde säga så där, för att stundens Budskap och Guds Ord, eller budbäraren, Budskapet — Budskapet och Ordet, var exakt samma sak. Profeten, Ordet, Budskapet, budbäraren, Budskapet och Budskapet var samma sak. Jesus sa: "Om jag inte gör de gärningar som är skrivna om mig, så tro inte på mig!" Det där är bra. Varenda man och hans budskap är ett.

⁹² Det är därför, som de idag inte tror på att göra Guds gärningar, eftersom de inte accepterar Guds Budskap. De tror inte på Budskapet.

⁹³ Men för dem, som tror på Guds tid, som vi lever i, är de här sakerna fördold Mat. Tänk bara, Gud har gömt Den så, att de ser rakt på Den och inte ser Den. På samma sätt som Elia förblindade den syriska armén. På samma sätt som Gud förblindar den icke-troende för barnets, den troendes, sanna äkta Mat.

⁹⁴ Det som de kallade Noa för, "en fanatiker", då han byggde en ark, hans ögon var öppna för Guds Ord och löftet. Just det, som de kallade för fanatism, räddade Noa och hans familj. Ser ni, det är precis samma sak. Det, som folk skrattar åt, är det, som vi ber om. Det, som folk kallar för "galet", kallar vi för "Stort"! Det, som världen kallar för "stort", kallar Gud för "dåraktigt". Och det, som världen kallar för "dåraktigt", kallar Gud för "Stort"! Det är precis exakt samma kontrast mellan Rätt och fel. Jesus Kristus är densamme i går, i dag och i evighet.

⁹⁵ Kom ihåg, att Han gick in i Sin hemliga plats enligt Guds plan, enligt Guds kallelse och Guds Ord! Elia gick in i sin hemliga plats enligt Guds förutseende, plan, och kallelsen i hans liv, och i enlighet med Ordet. Om det inte är på det sättet, som vi kom in, vet jag inte, hur vi ska komma dit.

⁹⁶ Och lägg märke till, att innan torkan började, gick Elia in i denna hemliga plats för sitt levebröd! En direkt förebild till, att innan domen börjar drabba jorden, är Församlingen redan utkallad, Bruden är redan utvald och väntar bara innan domen slår till. Väntar redan, äter Guds Mat och åtnjuter Guds välsignelser. Vilken människa som helst vet i sitt normala sinnestillstånd, att vi är på väg rakt dit, vi är precis i domens stund.

⁹⁷ Titta! Broder Banks, åtskilliga av er män, som är här i kväll, som stod där ute på det där berget den där morgonen.

98 Och jag vill tala om det berget nästa söndag förmiddag, om Herren vill. Har en stor uppenbarelse, något ytterligare som jag knappt kan hålla mig från att berätta det i kväll. Men jag har . . . Förstår ni? Och det är bara så jämt och ständigt, hela tiden, den ena saken händer efter den andra. Förstår ni? Det kommer aldrig att sluta hända, för det var SÅ SÄGER HERREN.

99 Varenda en av er här, tusentals gånger tusentals på ljudbandet, har hört mig stå och säga: "SÅ SÄGER HERREN, det kommer att bli så och så." Och till och med tidningarna och tidskrifterna måste förkunna, att det är så. De vet inte vad alltsammans handlar om, men de har sett det. De vet inte vad det är, men de har sett det, det gör Ordet till den exakta sanningen.

100 Vi stod här nere vid floden, och Herrens Ängel kom ner den där dagen, trettiotre år, rättare sagt var det 1933, kom ner och sa de där sakerna, som Han gjorde. Han gick ut, och många människor stod på stranden där och sa: "Vad betydde det där, Billy?"

101 Jag sa: "Det där var inte för min skull, det var för er. Jag tror, det gör inte ni." Och vandrade bara vidare.

102 Sedan sa pastorn till mig, han sa: "Menar du, att du med en sjundeklassutbildning ska fara över hela världen och be för monarker och potentater och kungar osv.? Och, å", sa han: "Glöm det!"

103 Jag kunde inte glömma Det, Det var inristat på mitt hjärta. Här nu, trettiotre år senare, har allt, som Han sa, hänt fullkomligt så, som han sa, att Han skulle göra det. Han är Gud och kan inte svika. Han håller alltid Sitt Ord. Han . . . Tvivla aldrig på Det!

104 Lägg nu märke till, att han gick in enligt Guds plan (förutseende), Guds kallelse och Guds Ord och gick in, innan torkan började.

Nu vet vi, att domen är färdig att slå till.

105 Vi stod på kullen den där dagen, broder Banks Wood, som står här, vi gick uppför kullen. Jag kanske ska citera det igen, så att det där bygger upp er tro för den här bönekön, som ska äga rum inom de närmaste tio, femton minuterna. Jag gick bara strax före broder Banks. Han var . . . Jag tror att han hade lämnat syster Ruby, då hon var sjuk. Och han kom bakom mig, jag såg, att hans ansikte var rött. Jag såg mig tillbaka. Jag tänkte, att backen kanske skulle bli lite svår för honom att klara, så jag liksom saktade ner. Mitt i de där öknarna, just på sådana kullar, just där Herrens Änglar visade sig. Vi var på väg rakt i den riktningen då, där De hade visat sig några månader tidigare.

106 Och då jag gick uppför kullen, sa Guds Ande . . . Då jag vände mig om och tittade på bergets topp, sa Han: "Ta upp den

där stenen och säg till honom: 'SÅ SÄGER HERREN, du ska få se Guds Härlighet inom de nästa få timmarna.'

¹⁰⁷ Jag plockade bara upp stenen och sa: "Broder Banks, jag vet inte varför", kastade den upp i luften, och jag sa, "SÅ SÄGER HERREN, du kommer att få se Guds Härlighet."

Han sa: "Betydde det Ruby?"

¹⁰⁸ Jag sa: "Nej, jag tror inte att det hade något med er att göra, varken Banks eller Ruby. Jag tror bara, att Den bara sa: 'SÅ SÄGER HERREN, någonting kommer att hända.'"

¹⁰⁹ Och nästa morgon, då vi stod där, många av männen, jag vet inte hur många som sitter här nu, vi var tolv eller fjorton, femton stycken som satt där. Helt plötsligt kom en predikant fram till mig och han sa: "Broder Branham", sa han: "Mitt namn är *Så-och-så*." Han sa: "Jag var en av dina sponsorer i Kalifornien."

¹¹⁰ Jag sa: "Jag är glad att få träffa er, sir." Douglas McHughes. Han sa: "Jag är . . ." Jag sa: "Jag är glad att få träffa er." Skakade hand med honom.

¹¹¹ Han sa: "Ja, nu vill jag ställa dig en fråga." Sa . . . Roy Roberson, förtroendeman här, broder Wood, Terry och Billy, och, å, broder Mc Anally, och jag vet inte vilka alla som stod där. Och jag . . . Han sa: "Jag vill fråga dig en sak." Han sa: "Ger Herren dig någonsin syner ute så här?"

¹¹² Jag sa: "Ja, broder, men jag kommer hit ut för att liksom komma bort ifrån det, för att vila upp mig."

Och jag såg mig omkring *så här*, och jag såg en tjock läkare, som tittade på honom och sa: "Pastor McHughes, den här allergin i ditt öga kommer snart att förstöra ditt öga. Jag har behandlat dig i två år, och jag kan inte göra någonting åt det."

Och jag vände mig till honom. Jag sa: "Det du frågade mig det där för, din läkare sa till dig häromdagen: 'Den där allergin var i ditt öga.'" Det var mitt på dagen, ungefär klockan elva, och han bar solglasögon. Jag sa: "Anledningen till att du bär solglasögon är inte solen, det är för ditt ögas skull. Han sa till dig, att du skulle 'förlora det där ögat'".

Och han började gråta och sa: "Det är riktigt."

¹¹³ Jag vände mig om för att gå omkring igen, hade en spade i min hand. Och jag tittade, jag såg honom stå där och titta på mig, hans ögon precis lika klara. Jag sa: "Men **SÅ SÄGER HERREN**, du kommer inte att förlora det där ögat." Jag jagade tillsammans med honom i höstas, han kan se bättre än jag och vem som helst i gruppen. Han har aldrig . . .

¹¹⁴ Och jag såg en äldre dam dra ner sin strumpa och lyfta upp sidan på sin kjol. Hon sa: "Min son, om du träffar broder Branham, så säg till honom att be för mina fötter." Och jag tittade

ner dit och små... Det såg ut som tumörer, som hängde på hennes fötter, runtomkring.

115 Jag sa: "Din mor är en gråhårig kvinna. 'Min son', ser ni. Hon sa till dig innan du for, att om du träffade mig, skulle du få mig att be för hennes fötter. Hon har liksom små tumörer, som hänger över hela hennes fötter." Han svimmade nästan.

Han sa: "Det är sanningen."

Jag sa, "Säg åt henne att inte oroa sig! Det kommer att bli all right."

116 Jag började gå omkring. Då hörde jag Guds röst tala, Den sa: "Kom kvickt ur vägen!"

Roy Roberson stod där, jag visste att han var en krigsveteran, jag la min hand på hans axel, jag sa: "Broder Roy, göm dig så fort du kan!"

Han sa: "Vad är det fråga om?"

Jag sa, "Kom ur vägen! Göm dig!"

117 Och jag började bara gå omkring, la ner min spade, vände mig om, tog av mig min hatt. Och här kom Han, Guds härlighet föll i en virvelvind, som slet ut bergssidan så där, och small och skakade stället så där, klippte av toppen av buskarna, bara ungefär tre eller fyra, fem fot ovanför mitt huvud. Gick upp igen liksom en tratt, Den smällde igen. Och här kom Den, tre gånger.

118 Då Den sedan for iväg för tredje gången, kom broder Banks bort och sa: "Var det det där, som du talade om?"

Jag sa: "Ja."

Han sa: "Vad var det?"

119 Jag sa: "Gud visar sig i virvelvindar." Jag visste inte, om Han ville, att jag skulle tala om det för människorna eller inte.

120 Sedan gick jag vidare och bad lite grann. Då sa Han till mig, att jag kunde tala om det för dem. Jag sa: "Det är domen som drabbar Västkusten." Titta på den i dag! Se vad som hände några timmar efter det där: Alaska sjönk. Och nu håller det hela på att gå under. Vi går in i domen. Barmhärtigheten har avvisats.

121 Men Gud vare tack, vi har gömd Mat, andlig Mat, så att vi lever på godheten och barmhärtigheten i uppenbarelserna av Jesus Kristus i den här yttersta tiden, då Han bekräftar Sig själv bland Sitt folk. Amen! De gick in. Elia gick in, innan torkan började. Tack Gud, för att vi är inne, innan domen börjar! Nu är det dags att komma ut och gå in, att komma ut ur de här organisationerna och komma in i Kristus, dags att komma ut och gå in för alla sanna troende.

122 Så han blev kallad och stannade kvar där inne. Kom ihåg att han aldrig lämnade den där bäcken, förrän Gud kallade honom!

123 Och då torkan nästan var över, kallade Han ut honom därifrån, ner till en änkas hus. Lägg märke till, att Han kallade på den här änkan! Och den här änkan hade inte umgåtts med de otroende, tagit vilddjurets märke under torkan. Så Han kallade ut henne till. . . Kallade Elia till att försörja den här änkan. De hade bara en enda liten kaka, en enda liten sak, som hon höll fast vid. Elia sa: ”Ge mig den där först! För SÅ SÄGER HERREN, den där tunnan kommer inte att bli tom, inte heller kommer kruset att bli torrt, förrän den dag, då Herren Gud sänder regn över jorden.” Då man sätter Gud först, Hans Ord först!

124 Lägg märke till, att det fanns mjöl i tunnan! Varenda gång hon gick efter mjöl, fanns det mjöl i tunnan. Det fanns olja i kruset, varenda gång hon gick efter den. Varför? Maten representerade Kristus i matoffret. Mjöl Kornens grovlek måste ställas in precis rätt för att mala vartenda ett av dem. Vartenda korn i det här mjölet är exakt likadant, det visar, att Han är densamme i går, i dag och i evighet. Det där var Ordet, Livets Bröd, som följde budskapet för att bekräfta Ordet.

125 Så är det i dag, vänner. Så är det i dag, att Livets Bröd, som barnen äter av, följer Guds Budskap, för att försörja dem under torkans tid. Tänk om Han stod i vår närhet i dag! Tänk om Han stod i vår närhet just nu! Han skulle agera och göra precis liksom Han gjorde på den tiden Han var i köttet här på jorden. Bruden är en del av Mannen, Församlingen är det samma som Kristus. ”De gärningar, som jag gör, ska ni också göra.” Och det är Ordet, som gjorde det. Han sa till oss, att de saker, som Han gjorde, skulle vi också göra.

126 Här lägger vi åter märke till, att om Ordet är i oss och har kommit till oss, liksom Det gjorde med Elia på den tiden, kommer Det att göra samma sak, som han gjorde, han skulle äta av Guds hemliga Ting, som är gömda för världen. Å! Åter gör det Budskapet och budbäraren till ett. Den andliga Maten är färdig, och Den är i rätt tid nu. Och varenda en av er kan få den här Maten, om ni vill ha Den, om ni är villiga att smyga er bort ifrån all den här tidens otro, om ni är redo till att komma in i Kristus, komma in i Hans löfte.

Och kom ihåg Hans löften, i Malaki 4, Lukas 17:30, även i Johannes 14:12, och hur många fler Skriftställen, som kan nämnas, Joel 2:38, och allt som Han skulle göra, rättare sagt 2:28, om vad Han skulle göra i den här yttersta tiden. Och hur profeten sa, att det skulle bli Ljust i den här yttersta tiden, hur Det skulle fungera, vad Det skulle göra, alla Skriftställen som pekar på den här yttersta tiden. Och det där är Kristus! Om du kan gömma undan dig i Det Där nu, på den där hemliga platsen, kan du äta och se Guds godhet och barmhärtighet. Om du är sjuk, finns det helbräddagörelse där.

127 Minns ni, då Elisa, senare, hade kallat ner . . . Efter det där matoffret, som han hade, Kristus, och försörjde änkans hus med Det. Lägg märke till, då han senare kallade ner eld från himlarna osv. och bevisade att han var sänd av Gud, profetens Ande!

128 Lägg märke till, att i öknen, då han la sig ner under enen, kom en Ängel ner med samma sorts mjöl och bakade några kakor och gav honom att äta! Och litet senare la han honom att sova igen och väckte upp honom, och han fick några fler mjölkakor bakade där åt sig. Och i de där kakornas kraft gick han i fyrtio dagar. Åra vare Gud! Han är densamme i går, i dag och i evighet. Å, så vi älskar Honom, andlig Mat i Sin rätta tid!

129 ”Det är inte rätt, att ta barnens bröd och ge det till hundar.” Sa inte Jesus samma sak till den syrofeniciska kvinnan? Han sändes till de Sina. Det är riktigt. Och det var dem, Han kom . . . Han gick aldrig till hedningarna.

130 Och nu i dag besöker Han hedningarna i deras tid, och det är inte rätt . . .

131 Man säger: ”Hur kommer det sig, att Budskapet inte går ut på de här stora, betydelsefulla platserna, i de här stora korstågen bland samfunden, liksom?”

132 Det är inte deras Mat. Det är inte den så kallade församlingens Mat. Det är Brudens Mat. Det är andlig Mat i rätt tid. De skulle få ont i magen av Den. Den är för kraftig för dem. Förstår ni? Förstår ni? Man — man — man kan inte göra det. Men för barnen är Den Bröd, Den är Liv, Den är Jesus Kristus, densamme i går, i dag och i evighet.

133 Vi kommer att bli försenade, om vi inte börjar med bönekön nu, så låt oss böja våra huvuden bara ett ögonblick!

134 Käre Gud, Mat i rätt tid, andlig Mat. Någoting som världen inte vet någoting om. Hur hör vi inte vår Herre säga, den där kvällen, rättare sagt den där dagen, där nere i Samaria, samma plats där Elisa gick fram och sa: ”Å, daggen kommer inte att falla, förrän jag ropar på den.” Här stod Jesus där och sa till Sina lärjungar.

De sa: ”Mästare, varför äter du inte?”

Han sa: ”Jag har Mat som ni inte känner till.”

135 Sannerligen Herre, Hans Mat var att göra Guds vilja, att se Guds verk uppenbaras i Hans tid. Han var där för att se till, att det skedde. ”Jag gör ingenting, utan att min Fader först visar mig det. Det som Fadern visar mig, det gör jag.”

136 Och, Fader, så är det i dag. Församlingen, den sanne troende, de troendes Kropp, har tillgång till Mat, andlig Mat, som de nominella inte vet någoting om. Världen vet ingenting om den här Maten, Fader. Men din Församling, ditt folk, din Sons Brud, älskar Den.

137 Vi har tillgång till våra kroppars helbrägdagörelse, då läkarna har misslyckats. Vi har tillgång till detta. Det är en Guds Mat, som Han gav till Sin Församling och utlovade den i den yttersta tiden åt Sina troende barn. Fader, hjälp oss att vara troende barn, för allting är möjligt för de troende! Bevilja oss det, käre Gud! Vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

138 Jag tror att Billy sa till mig, att de delade ut några bönekort. Om någon kan tala om för mig, bokstaven som står på bönekortet, är det allt jag vill ha. [Någon säger: "C". — Utg.] C, all right, låt oss ta C, ett, till att börja med, tills jag får igång vår kö. Ser ni, nu kan de vara överallt. Om nu alla . . . Ja, ser ni, jag ska försöka med det här. Jag vet inte, om vi kan göra det eller inte. Eller också kan vi bara ha en uppropskö, ni sitter stilla. Det spelar ingen roll för mig. Om ni hellre vill komma upp hit på plattformen eller ha en uppropskö, det spelar ingen roll, vilket som. Jag är bara helt beroende av Den Helige Ande. Jag är beroende av att Han ska försvara det här Ordet, som jag har predikat.

139 Broder George Wright, jag tror på Det. Sedan jag var en liten pojke, då jag kom ner till ditt hus för många år sedan och lyssnade på den där gamla nattskärnan som satt i trädet, tror jag fortfarande på samma Budskap. Jag tror att Det är detsamma.

140 All right, jag ser, att de håller på att ordna plats här för en bönekö. All right, bönekort C nummer ett, två, tre, fyra, fem, kom först och ställ er just här! Om ni inte kan komma upp, om ni bara räcker upp era händer, kommer några av dem att bära er. [Någon talar till broder Branham. — Utg.] (Vad är det? Ja. Mmm.) Bönekort C, ett, två, tre, fyra, fem. Och lägg nu märke till, att ni som inte har något bönekort . . .

141 Nu har jag inte haft en bönekö av den här typen på lång, lång tid. Hur många kommer ihåg mitt uppdrag, då vi byggde tabernaklet här? Han sa: "Gör en evangelists arbete!" Sa inte, att jag var evangelist. Han sa: "Gör en evangelists arbete!" ser ni, "för stunden kommer, då det ska förändras." Den stunden håller på att komma. All right. I det här . . .

142 Man kan inte blanda ihop två eller tre olika ämbeten, vara pastor och evangelisera på samma gång. Man kan inte vara profet och kanske pastor på samma gång, ser ni, för man har olika verksamheter, olika ämbeten.

143 Men Herren gav mig, vad jag skulle göra i mitt Budskap. Men sedan sa Han: "Gör en evangelists arbete, bevisa ditt ämbete fullt ut, för den stunden kommer att komma, då de inte kommer att tåla sund Lära." Som om den inte har kommit nu! Varenda kyrkosamfund har avvisat mig. De skulle inte tåla sund Lära. "Utän efter sina egna lustar kommer de att föra in sina egna lärare, och de kommer att förvandlas till fabler. Och de kommer att göra stora stordåd, liksom Jambres och Jannes, som stod emot

Moses, men deras dårskap kommer att bli uppenbar." Förstår ni? Förstår ni? All right, efterapningar! Ser ni, hur Jambres . . .

¹⁴⁴ Och, Gud i Himmelen vet det, det ligger precis där i hörnstenen (på det där tabernaklet) sedan 1933, skrivet på en sida av en Bibel, det ligger precis där. Titta, hur de har gjort det! Titta, vad som har hänt! Efterapningar, precis exakt. Han sa: "Låt dem vara ifred, deras dårskap kommer att bli känd på samma sätt som Jambres och Jannes blev det." Här är vi i den tiden.

¹⁴⁵ Jag såg församlingen då, då vi bara la hörnstenen, folk som hängde i fönsterbänkarna och runt omkring, de stod runt tabernaklets väggar. Var så goda! Då det kom upp, sa de, stadens folk här, de sa: "Inom sex månaders tid . . ." Vi med en dollar och åttio cents skulle bygga ett tabernakel, en massa verkstadsfolk hade redan bestämt, att det skulle bli deras verkstad. Men det är fortfarande en fårfälla för Guds Får.

¹⁴⁶ Ett, två, tre, fem, sex, sju, åtta, nio, tio. C sex, sju, åtta, nio, tio. All right.

¹⁴⁷ Nu: "Jag, Herren, har planterat den, jag ska vattna den dag och natt, så att ingen ska rycka den ur min hand." Titta på kritiken! Inget samfund som stöder Den. Inga församlingar lika Den runt omkring i landet här. Inga pingstvännen i landet, inget annat som stöder Den. Alla är emot vattendopet, alla är emot alla de här andra sakerna. Till och med min egen familj, min egen pappa körde mig på dörren. Jag tog mina kläder i en liten papperssäck och for och bodde i New Albany. Riktigt.

Men genom många faror, slit och snaror,
har jag redan kommit,
Det är nåden, som har fört mig säkert så här
långt,

Jag är femtiosex år gammal, och snart måste jag gå över floden.

Nåden kommer att ta mig vidare.
Då jag har varit där tio tusen år,
Klart lysande som solen,
Ska vi inte ha färre dagar att sjunga Guds lov
Än då vi först började.

Å, så jag älskar Jesus! Han är hela världen för mig!

¹⁴⁸ All right, hur många kom jag . . .? Var slutade jag, med tio? Kan vi ta några till? All right. Vad var det, tio, femton? All right. C tio till femton, var du än är, om du kan stå upp och komma in. Vad sa du? Va? All right. C femton till tjugo, då. Låt det vara C femton till tjugo. Det skulle bli tio människor till. Vi ser . . . Ni ser — ni ser var kön står där, vi får dem inte — får dem inte att trängas. Och vi ska . . . All right.

¹⁴⁹ Ge mig nu er odelade uppmärksamhet! Vi kommer inte att hålla på länge. Men nu, å, vilken stund, vilken tid! Jag — jag önskar att alla skulle kunna älska Herren. Jag — jag önskar, att vi alla bara kunde komma dithän, att vi inser den här stundens möjligheter. Låt oss försöka med det! Ge mig bara er uppmärksamhet!

¹⁵⁰ Vad — vad försöker vi göra här? Vi sätter Guds Ord på prov. Elia gjorde samma sak, gick ut på berget efter att han visste, att han var sänd av Gud till att göra det. Han sa: "Låt oss nu bevisa, vem som är Gud, låt den Gud, som svarar med eld, vara Gud!"

¹⁵¹ Och hedningarna slog till, å, de sa: "Ja, visst, ingen..." Hedningarna visste, att eld inte skulle falla, så de skrek och höll igång.

¹⁵² Men Elia visste, att den skulle falla, för han hade fått en syn från Herren.

Man säger: "Hade han fått en syn?"

¹⁵³ Jajamensan! Då han hade fått alltsammans i ordning, sa han: "Herre, jag har gjort allt det här på din befallning." Och sedan började elden falla. Då Guds Ord hålls till punkt och pricka, så är det Guds sak att ta hand om resten av det. Han ber dig bara att lägga ut det där. Och var säker på, att du är kallad att lägga det där ute. Förstår ni? Och om du är det, så kommer Han att ta hand om resten av det.

¹⁵⁴ Nu kommer det att komma människor här genom den här kön, som jag kommer att be... Ja, nu står du precis ungefär vid väggen nu, all right, då kön ska börja. Först nu, åtminstone någonstans här i byggnaden, några människor...

Hur många här är sjuka och inte har något bönekort, räck upper hand! Titta, precis överallt. Nu vet ni, att om vår Herre... Och jag tror, att Han kommer att göra det, om Han är densamme i går, i dag och i evighet. Han använde böneköer. Människor kom till Honom i långa köer, skaror. Han rörde vid dem, välsignade dem. Sedan stannade han ibland och sa: "Vem rörde vid mig?" Såg Sig omkring, talade om för en kvinna, varför hon rörde vid Honom och sa, att hennes blödningar var slut, hennes tro hade gjort henne helbrädda.

¹⁵⁵ Tänk om hon hade vänt sig om och sagt: "Mja, jag vet inte, Herre, jag har haft det här en lång tid."! Det skulle inte ha hänt. Nej, det skulle inte ha hänt. Nej.

¹⁵⁶ Tänk om han hade sagt till den syrofeniciska kvinnan: "På grund av det här ordet, som du sa om din dotter, har djävulen farit ut ur henne.", tänk om hon hade sagt: "Ja, men Herre, jag — jag ville nu, att du skulle göra det på *det här sättet*."! Djävulen skulle fortfarande ha varit i flickan. Men hon väntade sig att finna sitt barn på det sätt, som Han hade sagt, att hon skulle finna det.

157 Nu sa Han till oss: ”Om du kan tro! Om ni kan säga till det här berget: ’Flytta på dig!’ och inte tvivlar i ert hjärta, utan tror, att det ni har sagt kommer att ske, så kan ni få det. Då ni ber, tro att ni får det, så kommer det att bli er givet.” Vilket löfte!

158 Den mannen, nu, som predikar det sociala evangeliet, tror inte alls på det där. Han skulle gå fram till dörren, titta in eller stå där och säga: ”Jaha, bara ännu en skara frimicklar.”, och så gå därifrån. Förstår ni? Men han vet inte, att det här är den gömda Maten. Han vet inte, att det här är det där Hemliga, som är gömt för honom. Han känner inte till det. Det är — det är — det är ynkligt, ett sinne som är naket, ömkansvärt, blint och inte vet det. Förstår ni? Det där är någonting dåligt.

159 Å, Gud, låt mig dö först, men låt mig aldrig bli så där! Jag skulle hellre dö (jajamensan) än att göra så. Jag tror, att varenda en av oss skulle det, eller hur?

160 Men nu har Gud lovat oss de här sakerna i den yttersta tiden. I Malaki 4 står det, att Jesus Kristus skulle komma ner och visa Sig i mänskligt kött liksom Han gjorde i Sodom. Det är riktigt. Och Han sa, att världen skulle vara i ett sodomstillstånd. Och Han sa: ”Liksom det var då, ska Människosonen uppenbaras på den tiden.” Ser ni, den här Mannen, som kom ner i form av en människa, var ”Elohim” hos Abraham, innan den utlovade sonen kom. Titta, vad det var! Abraham sa, att det var Gud. Och Bibeln säger, att det var tre män, som kom till honom med damm på sina kläder från resan, de satte sig ner och åt som människor. Och Jesus sa: ”Just vid den tiden, då världen kommer i ett sodomstillstånd, då skulle Människosonen uppenbara Sig igen.” Inte Guds Son, Människosonen, ser ni, skulle uppenbara Sig.

161 Lägg nu märke till det här tillsammans med det, som den siste profeten sa: ”Se, jag sänder till er profeten Elia, och han ska återupprätta barnens hjärtan tillbaka till fäderna.” Förstår ni? Ett Budskap för att föra dem tillbaka till Bibeln, och Människosonen kommer att uppenbara Sig på den tiden. Och på den tiden, då den sista församlingstidsåldern, den sjunde ängeln, ljuder skulle Guds hemligheter tillkännages vid den tiden. De Sju Inseglerna skulle brytas. Hemligheterna om alla de här församlingarna osv., hur de skedde och vad som . . . Hur, vad som ägde rum.

162 Ser ni, de vet inte Det. Jesus sa: ”Era blinda fariséer!” Han sa: ”Om den blinde leder den blinde, faller de då inte båda i diket?” Ser ni, det är orsaken till, att de där människorna inte ser Det Där.

163 Hemligheten med Det, med de där Inseglerna, är att var och en av de där församlingarna skapade en organisation och kom in i den, och det är en av de hemliga saker, som har varit fel inför Gud. Ser du det, doktor Lee? Se, titta! Det är så. Det där är saken just där. Det är en av hemligheterna. De organiserade sig, och, ser

ni, då var de fullständigt utanför Guds vilja. Och det där kommer att avslöjas i den yttersta tiden, och leda människorna, inte till en trosbekännelse eller ett samfund, utan tillbaka till det sanna Ordet. Och det sanna Ordet kommer att komma till en viss grupp människor, och Människosonen kommer att uppenbara Sig mitt bland dem, ”densamme i går, i dag och i evighet.”

164 Oj, oj! Å, jag älskar det där. Jag älskar — jag älskar att skryta över Honom. Jag älskar att — att göra Honom stor inför människorna. Jag måste inte göra Honom stor, Han är redan stor. Han är så hög, att man inte kan komma över Honom, så djup att man inte kan komma under Honom, så bred att man inte kan komma runt Honom, och ändå har man plats för Honom i sitt hjärta. Vill du inte ta emot Honom? Så underbar vår Herre är! All right.

165 Låt oss nu bli riktigt stilla, allesammans! Nu har vi talat om Det Här. Och hur är det nu, är Det sant? Nu kan det ju finnas några främlingar här inne. Jag skulle kunna säga . . . Till er, om Kristus är densamme i går, i dag och i evighet, vad skulle Han göra den här minuten? Han skulle göra samma sak, som Han gjorde, då Han var här tidigare. Är det riktigt? Människornas tro skulle röra vid Hans klädnad, och Han skulle vända sig. Liksom han gjorde med kvinnan vid brunnen, och Han gjorde på andra ställen, och Han uppfattade deras tankar.

Nu säger ni: ”Skulle Han kunna bota mig?”

166 Hans Ord säger, att Han redan har gjort det. Men saken med det, är att göra Honom känd, att Han är här.

167 Om Han nu visade sig för oss i en fysisk kropp, såg precis exakt ut som *Hofmanns Kristi huvud vid trettiofire*, och blod rann ut ur Hans hand osv., spik-ärr över hela Honom, skulle jag inte acceptera det. Nej, nej. Nej, nej. Då Han kommer, Han själv, ”Ska vartenda öga se Honom, varenda tunga ska bekänna Honom, och som blixten kommer från öster till väster, så ska det vara.” Förstår ni? Vi tror inte på de här kulterna och klanerna. Vi tror, att Gud är Ordet.

168 Men Han förkroppsligar Sig, tar din kropp och min kropp och ger dig gåvor, ger mig gåvor, och genom de här gåvorna gör Han Sig känd. Det är den hemliga Maten. Hur mycket Han än skulle vilja göra Sig känd genom mig, så måste du tro Det, du måste också ha en trosgåva för att tro på Det. Tror du på det där? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Och om Han nu kommer att visa Sig på det sättet, kommer ni att tro på Honom? [”Amen.”] Kommer ni att tro på Honom av hela ert hjärta? Å, så underbart, att bara vänta på Honom, bara vänta på att få se, vad Han säger!

169 Här är en man, som står här. Jag har aldrig sett honom i mitt liv, så långt jag vet. Ser ut som en bra, stark, frisk man, och det är han troligen, jag — jag — jag vet inte. Men han står där. Nu skulle jag kunna gå och lägga händerna på den där mannen och

be för honom, fråga honom, om han skulle vilja tro. Han skulle kunna stå här och säga till mig, säga: ”Jag – jag – jag vill, att du ska be för *Den-och-den*. Och jag har – jag har sjunkna fotvalv. Jag har huvudvärk hela tiden. Jag fick magsår.”, eller någonting. Han – han, jag vet inte. Han skulle kunna säga vad som helst av de där sakerna.

¹⁷⁰ Jag skulle säga: ”All right, sir, broder. Jag ska lägga mina händer på dig och be för dig.” Det där skulle vara fullkomligt all right. Det där är precis, vad vi har gjort hela vägen fram genom tidsåldern. Är det riktigt?

¹⁷¹ Men kom ihåg att Jesus sa, att det skulle vara annorlunda just vid tiden för Hans Tillkommelse, liksom det var på Sodoms tid. Och Mannen, som kom fram, hade Sin rygg vänd mot tältet, där Sara var, och Han sa: (inte ”Abram”, nu) ”Abraham!”

¹⁷² Ser ni, han var Abram dagen innan. Men han fick en syn, och Herren sa till honom, att: ”Jag ska ändra ditt namn.”

¹⁷³ Och här är Herren själv, i form av en människa, som äter och dricker tillsammans med honom. Han sa: ”Abraham, var är din hustru, Sara?” S-a-r-a, inte S-a-r-a-i.

Han sa: ”Hon är i tältet, bakom dig.”

¹⁷⁴ Han sa: ”Jag ska besöka dig, enligt mitt löfte för tjugofem år sedan.”

¹⁷⁵ Och Sara liksom skrattade för sig själv. Han sa: ”Sara skrattade i tältet just då och sa: ”Hur kan de här sakerna vara?” Mmm. ”Finns det någonting för svårt för Gud?” Förstår ni? Ingenting. Nänämensan.

¹⁷⁶ Nu sa Han, Jesus lovade, att: ”Han, Människosonen”, som är Ordet, (tror ni på det?) ”skulle komma i den yttersta tiden och skulle uppenbara Sig vid den tiden, då världen var liksom Sodom och Gomorra.” Tror ni, att det är riktigt?

¹⁷⁷ Innan vi har en enda bön, kan några av er där ute be och se efter, om Människosonen fortfarande är densamme i går, i dag och i evighet. Fråga bara, om Han är det, säg: ”Herre, mannen känner inte mig, men jag vet, att du är densamme i går, i dag och i evighet.”, se efter om Han säger er det!

Jajamensan. Lyft nu upp ert huvud bara ett ögonblick!

¹⁷⁸ Det är bakom mig. Det är ett barn. Det håller på att brinna upp just nu av feber. Det är en liten flicka. Ni är inte här ifrån staden. Barnet har ett mag-problem. Det åstadkom det. Tro bara!

¹⁷⁹ Är nu det där, vad Han sa, att Han skulle göra? Jag har aldrig i mitt liv sett den där personen. Gud i Himmelen vet det.

¹⁸⁰ Den här mannen här, han ser mycket stark och frisk ut. Men ser ni skuggan över honom där? Det där betyder, att om Gud inte

hjälper honom, kommer han inte att vara här så länge. Han har cancer. Den sitter i din lunga.

Nu är Människosonen här.

Han har ett behov i sitt hjärta för en liten pojke, ett litet barn. Är det riktigt? Tror du, att Gud kan tala om för mig, vad det är för fel med det där barnet? [Brodern säger: "Jag vet, att Han kan det." — Utg.] Det kan Han. Han har små medvetlöshetsanfall, liksom en form av epilepsi. Han har haft ett alldeles nyss. ["I morse."] Det är riktigt, i morse. Och tror du, att du kommer att få leva för att uppfostra den där pojken, och att han kommer att vara all right?

¹⁸¹ Var är Charlie Cox någonstans? Var är han någonstans? Charlie, var är du någonstans? Jag trodde, att han var här ikväll. Här borta, Charlie. Gary, var är du någonstans? Larry, är han här? Hans lille pojke hade samma sak, exakt samma sak. Var är du någonstans, Larry? Kom hit en minut! Ja, här är du. Den här lille pojken här hade samma sak. Hans far och mor är en mycket god vän till mig. För flera år sedan var jag där nere, och den här lille pojken fick anfall, blev bara medvetlös och försvann från nuet. Det var epilepsi. Jag upptäckte det på den lille pojken, bad Gud bota honom. Han har aldrig haft något sedan dess. Det där är hans far, hans mor sitter här någonstans, och här är den lille pojken själv.

¹⁸² Tror du nu, sir? (Tack, Larry.) Tror du, sir? Må Himmelens Gud ge dig samma sak, och må du få leva och uppfostra barnet! Gud välsigne dig!

Låt oss be!

¹⁸³ Käre Gud, hjälp honom! Jag ber, att din barmhärtighet och nåd ska vara över honom och välsigna honom. I Jesu namn.

¹⁸⁴ Far nu lycklig tillbaka till Louisiana, prisa Gud för honom!

¹⁸⁵ Å, ja, han var från Louisiana, visst var han det, i närheten av Lake Charles. Riktigt. Ser ni, jag kan fånga era tankar nu. Pris ske Gud!

¹⁸⁶ Jaha, du ber om en — en bra sak, du vill ha ett barn. Du har redan fått barn, ett par barn, men du vill ha ett till. Må Himmelens Gud bevilja dig det, min syster! Kom hit, jag vill bara lägga händerna på dig.

¹⁸⁷ Käre Gud, ge kvinnan hennes hjärtas önskan, för det är en värdig sak. I Jesu namn. Amen.

Gå nu och få barnet!

¹⁸⁸ Gud är en god Gud. Tror ni på det? Han vet allt, som vi har behov av. Han tillgodoser alla våra behov, om vi tror det. Han sa: "Om du kan tro!"

¹⁸⁹ Jag skakade hand med dig någonstans. Jag minns inte var det var någonstans, men någonstans skakade jag hand med dig. Jag

minns inte exakt, men vi var bara någonstans, idag någonstans, men jag vet inte var det var någonstans. Men det är inte var det var, vi är här för att tala om. Du är här för att tala om, eller för att be, vill att jag ska be för någon annan. Det är riktigt. Han är inte här. Han är i Georgia, sjuk. Han är inte bara sjuk fysiskt, utan andligen är han sjuk, din kusin. Tror du att Gud kommer att ta hand om det här, eftersom du har stått för honom? Gör du det? Kom hit, och låt oss be tillsammans!

¹⁹⁰ Käre Gud, bevilja den här mannen hans hjärtas önskan, så att han kan gå och finna den här mannen, som ropar på Gud. I Jesu namn ber jag om det. Amen.

Gud välsigne dig! Tvivla inte! Tro av hela ditt hjärta!

¹⁹¹ God dag! Det var inte så, att jag inte sträckte mig efter din hand för att skaka hand med dig då, då du sträckte ut din hand, märkte jag någonting. Det var en skugga, riktigt mörk och svart. Det är orsaken. Jag vet att jag tog din hand, jag skulle finna den på det sättet, ser du. Men det är cancer. Tror du att Gud kan ta bort den? Den är på ditt bröst, vänstra sidan. Du vill fara tillbaka till Carolina och prisa Herren för att du är frisk, eller hur? Förstår du vad jag menar? Låt oss be!

¹⁹² Käre Gud, i Jesu Kristi Namn, Den som är närvarande nu, barnen som äter Guds Bröd, må det här barnet också få åtnjuta tron, Guds Bröd som Han ger honom nu för hans helbrägdagörelse. Må han få gå och vara frisk, i Jesu Namn. Amen.

Gud välsigne dig, broder! Tro av hela ditt hjärta!

God dag!

¹⁹³ Är inte det här en underbar tid? Det ser bara ut som om en vördnad lägger sig över människorna. Eller det kanske låter i mina öron precis som någonting, som säger: "Vooossj!" Det ger bara ett ljud, liksom "Vooossj", så där, ser ni. Det är barnens Bröd. Förstår ni? Det är ert. Det är till er. Det är inte till mig, det är till er. Jag är mycket tacksam, just precis nu, jag. . . Jag är frisk, så långt jag vet, men det är Bröd för mig också, då jag behöver det. Det är Bröd för er. Det är uppmuntran. För er som inte ens är sjuka, för det bara fram våra hjärtan inför Gud.

¹⁹⁴ Det här är precis i rätt tid, det som Han sa, att Han skulle göra: "Och så, som det var på Sodoms tid, så ska det vara vid Människosönens tillkommelse, då Människosonen ska uppenbaras." Förstår ni? "Och se, jag sänder till er profeten Elia före Herrens stora och fruktansvärda dag. Han ska återupprätta människornas hjärtan tillbaka till Fadern." Förstår ni? Förstår ni?

¹⁹⁵ "Och då ska de rättfärdiga gå ut på de ogudaktigas aska." De ska brinna som en ugn, ser ni, jorden kommer att göra det. Vi ser, att den kommer att falla in där borta. Och det

vulkaniska kommer att sprida sig över jorden, och himlarna kommer att brinna.

Å, Tidsåldrarnas Klippa, förbarma dig över mig nu, och då.

¹⁹⁶ God dag! Nåväl, en sak, du har en dams problem, en kvinnosjukdom. Du har andra saker. Du är nervös, precis i den åldern då man blir nervös. Komplikationer av alla slag. Men du har också en önskan, det är att få Den Helige Ande. Det är riktigt. Det är, vad det är. Tror du att du är. . . Har du bekant allting? Tror du att om jag lägger händerna på dig och ber Gud att göra det, så kommer Den Helige Ande att komma? [Systemen säger: "Ja." – Utg.] Tror du det? ["Ja, sir."] Låt oss be!

¹⁹⁷ Käre Gud, jag lägger mina händer på den här kvinnan i den apostoliska formen, och ber, att hon ska få Den Helige Andes dop. I Jesu Kristi namn må hon få Det! Amen.

¹⁹⁸ Tvivla inte på det. Det tillhör dig, ser du. Det är ditt. Det är barnens Bröd.

¹⁹⁹ Du fick en lite underlig känsla, då jag sa: "kvinnosjukdom", eller hur? För det är vad du hade, också. Tror du nu, att du kommer att bli bra, nu? Gå och tacka bara Herren!

²⁰⁰ God dag! Tror du av hela ditt hjärta? Tror du att du kommer att kunna äta som du brukade göra för länge sedan? All right. Gå och säg: "Tack, Herre! Jag tror det." Herrens Närvaro.

²⁰¹ Tror du att det där ryggproblemet kommer att lämna dig, och att du kommer att bli bra? All right. Gå bara och säg: "Tack, käre Gud!", så kommer Gud att bevilja dig det.

²⁰² Tror du att du kan bli frisk, att Herren kommer att göra dig frisk, och att du inte kommer att ha någon ledgångsinflammation, vara bra och frisk? Tror du det? Gå och tacka Honom och säg: "Herre, jag tar emot det av hela mitt hjärta, och jag tror det."

Vad tror alla ni där ute om Det?

²⁰³ Du just här, lägg din hand på kvinnan, som sitter bredvid dig där, säg till henne att åderbråcken och ledgångsreumatismen kommer att lämna henne! Då hon . . .? . . .

²⁰⁴ Gud välsigne dig! Tror du att du kommer att bli bra nu? Gå hem och var frisk! Gud välsigne dig! Gå din väg och säg: "Tack, Herre Jesus!"

²⁰⁵ God dag! Tror du att kvinnosjukdomen kommer att lämna dig också, och att du kommer att bli bra? Gå och säg: "Tack, Herre!"

²⁰⁶ God dag! [Systemen säger: "Skadade en menisk." – Utg.] Oj, då, oj, oj! ["Totten."] Jag vet ditt namn. Jag – jag brukade. . . ["Totten."] då jag var pastor i baptistförsamlingen. ["Totten."] Totten." [Della Totten."] Syster Della Totten. Du lider av ryggproblem nu. ["Ja."] Det kommer att bli all right nu. Tror

du, att Han kommer att göra dig frisk? Minns du vad som hände där nere i Milltowns Baptistförsamling för åratal sedan? [”Ja, jag kommer ihåg det!”] Han är fortfarande samme Gud idag. Gud välsigne dig, min syster!

George Wright, var är du någonstans? Minns du? Oj, så . . .

Tror du, att om jag bara lägger mina händer på dig, med den här smörjelsen, så tror du att du kommer att bli frisk? Kom hit! I Jesu Kristi Namn må hon bli helad! Amen. Ha tro!

Jaha, tror ni allesammans av hela ert hjärta?

207 Så väl det nu väcker gamla minnen, att få se den där damen! Jag kan inte minnas hennes namn ännu, men jag . . . [Någon säger: ”Totten.” — Utg.] Totten. Totten, det är riktigt. Ja, då, hennes dotter var Bertie. Det är riktigt. Det är exakt rätt. Tro inte att jag är utom mig, jag är bara liksom litet, ni vet, det är liksom ett . . . Jag kan inte förklara det.

208 Men dina ryggproblem är borta, damen. Gå, priså Herren och säg: ”Tack, Herre!”

209 Tror du att dina hjärtproblem också kommer att bli all right? Gå bara, fröjda dig och säg: ”Tack, Herre Jesus!”, och tro på Det! All right. Ha tro nu! Tvivla inte!

210 Kom, damen. Tror du av hela ditt hjärta? Du har många saker, som är fel med dig. Du har också ryggproblem. Tror du att Gud kommer att göra dig bra? All right, gå bara och fröjda dig! Det där, det är Han, som får dig att känna dig så där. Tacka Herren! Gud välsigne dig, syster!

211 Hej, unge man! Tror ni, att Gud kommer att läka nervositeten hos det där barnet och göra det bra? Tror ni det? All right. Hej, kompis, låt mig skaka hand med dig!

212 Käre Gud, ta bort den där onda saken från den här lille pojken, och må han få leva och vara normal! I Jesu namn. Amen.

213 Gud välsigne dig, broder! Du tror på det där, eller hur? Du kommer att bli bra. Tvivla inte alls!

214 Väldigt ung för att ha hjärtfel. Tror du, att Gud kommer att göra dig bra? Gå och säg: ”Tack, Herre, för att du helar mig!”

215 Tror du att Gud kommer att hela magproblemet och göra dig bra? Gå vidare, fröjda dig och säg: ”Tack, Herre!”

216 Han är fortfarande Gud, eller hur? Det enda du behöver göra är att bara tro. Är inte det riktigt? Tror du på Människosonen i den yttersta tiden?

217 Det var någonting, som hände här för några minuter sedan, och jag kan inte . . . Jag försöker finna, var det var någonstans. Någon hade tro och gjorde någonting. Eller, jag kanske får tag i dem nästa söndag, eller när jag kan. Är du — du . . . Där är det igen. Du fick upp din hand. Tror du, att Gud kan hela det där hjärtfelet, göra dig bra, hela din dotter där ute med — med . . .

Tror du det? Fru Neff, tror du, att Gud. . . Leo Neff. Jag känner inte dig, men det är den du är. Du har hjärtfel och din lilla dotter har ett njurproblem. Tror du att hon kommer att bli bra? Din tro gör dig helbrädda. Tro av hela ditt hjärta!

218 Du som står där borta vid dopgraven med magproblem, Jesus Kristus gör dig bra.

219 Tror ni? Han är densamme i går, i dag och i evighet. Låt oss lägga våra händer på varandra nu! Å, tänk på stunden där vi är, tänk på tiden! Tänk på, att vi är i själva Jesu Kristi, Guds Sons, Närvaro! Han lovade att Han skulle göra det här i den yttersta tiden. Jag har händerna liggande på de här näsdukarna.

220 Käre Gud, jag ber, att du ska välsigna de här näsdukarna till helbräddagörelse för människornas kroppar, genom Jesu Kristi namn.

221 Nu, med era händer på varandra, är var och en av er lemmar i Kristi Kropp. Samme Helige Ande, som lovade att uppenbara hjärtats hemligheter och göra de här sakerna, Han är i er. Ni är en del av Honom och Han är en del av er. Nu sa Han så här: "Dessa tecken ska följa dem, som tror." Det är ni. "Om de lägger sina händer på de sjuka, ska de bli friska." Be nu inte för dig själv, be för den, som du har dina händer på, för de ber för dig. Låt oss nu be tillsammans, och må det inte finnas någon svag person i den här byggnaden! Varför skulle vi vänta längre, min käre broder, syster? Här är Den, Den Helige Ande, Gud, precis här, just den Sak, som vi talade om.

222 Käre Jesus, vi känner igen Din Närvaro. Du förde det där lilla barnet tillbaka till liv här om dagen, sedan det varit dött, genom trons bön. Käre Gud, det finns många här, som vi inte kunde komma till, tiden går, men de har sina händer på varandra. De är troende. Vi sitter i Herrens Jesu Kristi Närvaro, uppstånden ifrån de döda, densamme i går, i dag och i evighet.

223 Satan, du är besegrad! Jesus Kristus besegrade dig! Han uppstod ifrån de döda och står ibland oss i kväll och bekräftar det här Budskapet om den yttersta tiden. Kom ut ur de här människorna! Lämna dem, i Jesu Kristi namn! "I mitt namn ska de kasta ut djävlar", och ni är utkastade. I Jesu Kristi namn, lämna den här församlingen!

224 Varenda en av er, som nu tar emot er helbräddagörelse, stå på era fötter! Allesammans, som tar emot helbräddagörelsen, stå på era fötter! Räck upp era händer nu och prisa Honom!

"Jag tar nu emot min helbräddagörelse.", säg det till Gud!
"Jag tar nu emot min helbräddagörelse. Du är densamme i går, i dag och i evighet, Kristus. Jag tror på dig nu, hjälp Du min otro! Amen."

Jag vill prisa Honom, jag vill prisa Honom,
Prisa Lammet, slaktat för syndare.
Ge Honom ära, alla ni människor,
För Hans Blod har tvättat bort varenda fläck.

²²⁵ Älskar ni inte Honom? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]
Låt oss prisa Honom då! Allesammans, med era händer uppe,
prisa Honom, medan brodern kommer hit för att skicka hem
oss!

ANDLIG MAT I RÄTT TID SWD65-0718E
(Spiritual Food In Due Season)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på söndag kväll den 18 juli 1965 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A. har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org